

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

KAREN CUSHMAN

CATHERINE CEA ÎNDĂRĂTNICĂ

Traducere din limba engleză și note
de Alina Popescu

youngart

Cuprins

Răpciune	7
Brumărel	18
Brumar	44
Undrea	57
Gerar	74
Făurar	85
Mărțișor	102
Prier	117
Florar	130
Cireșar	139
Cuptor	151
Gustar	162
Răpciune	170
<i>Cuvântul autoarei</i>	185

Răpciune

A douăsprezecea zi a lui răpciune

Mi s-a poruncit să scriu o cronică a zilelor mele. Sunt pișcată de purici, iar familia mea e o pacoste. Asta e tot ce am de spus.

A treisprezecea zi a lui răpciune

Azi tata suferă din pricina mahmurelii, căci m-a pocnit de două ori înainte de cină în loc de-o singură dată. Sper ca ficatul lui supărat să crape.

A paisprezecea zi a lui răpciune

Iar am încurcat firul. *Corpus bones*¹, ce caznă e tor-sul!

A cincisprezecea zi a lui răpciune

Astăzi a strălucit soarele, iar sătenii au semănat lucernă, au cules mere și-au scos pește din pârau. Eu, încuiată în casă, am petrecut două ceasuri brodând o maramă pentru biserică și alte trei descosând-o după ce a văzut-o mama. Tare mi-aș dori să fiu și eu țarancă.

---

¹ O exclamație în limba latină care înseamnă „Oasele corpului“, referindu-se la trupul lui Cristos. Aici mai degrabă cu sensul de „la maba“.

A șaisprezecea zi a lui răpciune

Firul de tors. Încurcat.

A șaptesprezecea zi a lui răpciune

Descurcat.

A optsprezecea zi a lui răpciune

Dacă fratele meu Edward crede că această cronică a zilelor mele mă va îndemna să fiu mai puțin copilăroasă și mai înclinată către studiu, atunci poate că ar trebui s-o scrie chiar *el*. Eu nu mai vreau să scriu. Și nu mai vreau să torc. Și nici să mănânc. Mai puțin copilăroasă, într-adevăr.

A nouăsprezecea zi a lui răpciune

Am fost izbăvită! Am făcut o învoială cu mama. Dacă scriu această cronică pentru Edward, pot să dau uitării torsul. Mama nu privește cu ochi buni scrisul, însă ține foarte mult să-i facă pe plac lui Edward, mai ales de când a plecat să se călugărească, iar eu m-aș învoi și la mai rău dacă aș scăpa de plictiseala nătângă a torsului. Așadar, voi scrie.

Ceea ce urmează va fi cartea mea – cartea lui Catherine, zisă și Pasăre Mică sau Vrăbiuța, fiică a lui Rollo și a doamnei sale, Aislinn, soră a lui Thomas, Edward și a monstrului de Robert, de loc din satul Stonebridge, în comitatul Lincoln, în țara numită Anglia, aflată în mâinile Domnului. Începută în a nouăsprezecea zi a lui răpciune, în anul Domnului 1290, în al paisprezecelea an de viață. Pergamentul este al părintelui meu, rămas de la socotelile gospodăriei, precum este și cerneala. Scrisul l-am deprins de la fratele meu Edward, însă vorbele sunt ale mele.

Astăzi am cules de pe mine douăzeci și nouă de purici.

A douăzecea zi a lui răpciune

Azi am fugărit un șobolan cu mătura și mătura a luat foc, am stricat broderia la care lucram, am aruncat-o în privată, am mâncat prea mult la prânz, m-am pitit în hambar și-am stat bosumflată, l-am necăjit pe cel mai mic dintre băieții de la cuhnii pân-a izbucnit în plâns, am întors saltelele, am scos așternuturile să se aerisească, m-am ascuns de Morwenna și de veșnicile ei treburi de făcut prin casă, am mâncat cina, am adus înăuntru așternuturile uitate și, de aceea, umezite de rouă, am suferit muștrările și palmele Morwennei, l-am ciupit pe Perkin și m-am dus la culcare. Și, după ce scris-am toate astea, Edward, nu mă simt deloc mai puțin copilăroasă ori mai învățată decât eram înainte.

A douăzeci și una zi a lui răpciune

Ceva se petrece. Simt cum ochii tatei sunt pretutindeni asupra mea, de parcă aș fi un nou cal de război sau vreun taur adus pentru prăsilă. Mă mir că n-a cerut încă să-mi cerceteze copitele.

Și-mi tot pune întrebări. El, fiara care nu vorbește cu mine decât cu dosul palmei peste obraz sau peste dos.

În dimineața asta:

— Câți ani ai, fiica mea?

Pe la prânz:

— Ai toți dinții în gură? Răsuflarea ți-e dulce, sau puturoasă? Mănânci bine? Ce culoare are părul tău când e curat?

Înainte de cină:

— Cum stai cu brodatul, cu măruntaiele și cu conversațiunea?

Ce se pune oare la cale?

Uneori mi-e dor de frații mei, chiar și de monstrul de Robert. Cu Robert și Thomas plecați să-l slujească pe rege, iar Edward la abația lui, părintele nostru are mai puțini